

Drumworld Festival 2018

De brushes van John en de humor van Benny

De eerste dag van een bijzonder slagwerkweekend vond plaats op het Slagwerkkrant Podium bij Adams Drumworld in Ittervoort. Niet op de traditionele zondag, maar op zaterdag 8 september organiseerde de drumspecialzaak het Drumworld Festival, om zo ruimte te bieden aan Four Horizons op de zondag (zie verslag vanaf pagina 32). Het programma was al zeer veel belovend, en we werden niet teleurgesteld. Met mooie optredens van internationale toppers als Benny Greb, Rashid Williams, Tom Brechtlein, Matt Garstka en Nederlandse meesters als John Engels, Jimmy van den Nieuwenhuizen, Collin Leijenaar en drumtalent Damian de Weerd. Op deze pagina's geven we een sfeerimpressie met veel foto's, en check ook zeker het online live verslag dat we op de dag zelf maakten.

tekst **Bouke Bijlsma**, foto's **Dennis Boxem**

Als **DAMIAN DE WEERD** begint met een funky meespeeltrack, zijn de beatomdraaiingen à la David Garibaldi niet van de lucht. Rashid Williams staat in de zaal en knikt goedkeurend.

Het Drumtalent van 2017 speelt op de Adams 8000-serie Maple kit die hij kreeg na zijn overwinning, en voor iemand die naar eigen zeggen dol is op progmetal en progressieve rock is het een opvallend basic set-up: 'Ik hou van overzicht; geen verwarring, meer met minder. Alles staat ook lekker laag, want ik ben niet al te groot.' Een veelbelovend talent. Je hoort soms nog het ongeduld van de jonge drummer, maar hij heeft een lekkere voorwaartse feel en zijn spel klinkt en oogt ontspannen en zelfverzekerd. Een waardige opener van het festival!

JOHN ENGELS speelt met zijn jazztrio met pianist Rob van Bavel en contrabassist Ruud Ouwehand. Lekkere toegankelijke jazz met de brushes in de hoofdrol, en altijd die soepele oermuzikaliteit die John Engels John Engels maakt. Het tweede nummer begint met een woeste introfill met bassdrum en toms, en daarna in een noodtempo verder; ontspannen en met een opzwepende jazzdrive op dat kurkdroge ridebekken. De drumsolo daarna is weer gewoon met brushes, Man, wat een feel En daarna doodleuk een gedragen jazzballad spelen op een drumfestival, opnieuw met brushes; dat zal ze leren!

MATT GARSTKA staat bekend om zijn vermogen om haast onnavolgbare maat- en tempowisselingen te laten klinken als lekkere powergrooves. De Amerikaan, die speciaal voor deze clinic naar Nederland kwam, speelt met gitarist Josh DeLaVictoria materiaal van hun nieuwe duo-album *Modern Value*. Dat is iets meer fusion dan de fusion/progmetal van Animals As Leaders, maar nog altijd bijzonder stevig Opvallend – naast zijn haast verontrustende onafhankelijkheid en moeiteloze omschakelingen – is hoe lekker zijn kit klinkt; en dat komt echt niet alleen door de spullen. Garstka heeft zo'n lekkere oerdrummers touch, waarmee hij al die ingewikkelde shit als muziek laat klinken. Indrukwekkend! Het commentaar van Garstka – bepaald geen prater achter de set – na een voor gewone stervelingen ritmisch totaal onnavolgbare track: *'We like going from 5 to 7; it just feels right.'*

Na wat opstartproblemen (een weigerende computer; zie ook Opmaat-pagina 15) speelt **JIMMY VAN DEN NIEUWENHUIZEN** met de begeleidingsband van Van Velsen toegankelijke popmuziek, en dat is na het voorafgaande drumgeweld wel even welkom. Na twee behoorlijk jongehonderige tracks met een, op z'n zachtst gezegd, voorwaartse feel, vertelt Jimmy over de verschillende manieren om studiotracks op te nemen. Daarbij neemt hij als voorbeeld *All Things Under The Sun* Van Wulf; een radiohit waarvan de feel en sfeer pas in de studio ontstonden. En hij laat een aantal versies horen die bij die opname zijn geprobeerd (half time groove, met zware rockfeel, en de uiteindelijke versie met Coldplay-achtige tompartij). Interessant en cool om te zien!

Direct na het optreden van Jimmy van den Nieuwenhuizen worden de **SLAGWERKKRANT POLL AWARDS 2018** uitgereikt. En er zijn heel wat Poll-winnaars naar Ittervoort gekomen: v.l.n.r. Bruno Meeus (All Time Favorite Benelux), Wim de Vries (Jazzdrums Benelux), Jimmy van den Nieuwenhuizen (Drummer's Drummer Benelux), Bouke Bijlsma (SWK), Martin Verdonk (Percussie Benelux), Milan Ridderhof van Fentex (Ludwig Heirloom Brass snare), René Spierings van Percossa (Slagwerkgroep Benelux), Dennis Boxem (SWK), Erk Willemsen (SWK), John Engels (eerbetoen wegens 65 jaar in het vak), Patrick Wognum van Rolling Sticks (Beste Drumschool), Ruud Voesten namens Fred Lankamp (Beste Drumleraar), John Janssen van Adams Drumworld Festival (Beste Drummevent), Thomas Franke (Pearl Masters Maple Complete), Christophe Cools (Roland TD-17),(nog invullen)....., Stef Verbeurgt van Algam (Vic Firth Pure Grid) en Jeroen Bakx (Hoshino) namens Koen Herfst (Metaldrums Benelux).

September

8

Drumworldfestival Ittervoort

09 SUPERSLAGWERKWEKEND

TOM BRECHTLEIN speelde met een behoorlijk diverse verzameling topmuzikanten: fusion, jazz, pop, bluesshuffles, country, soul... Zijn geheim is een uit duizenden herkenbare pocket, maar af en toe een gemene fill is ook geen probleem. Hij speelde bij artiesten als Kenny Loggins en Nathalie Cole, bij jazzhelden als Chick Corea en Wayne Shorter, maar de

meeste indruk maakte hij waarschijnlijk met zijn diep groovevde (blues)shuffles bij gitarist Robben Ford. Brechtlein speelt mee met fusiontracks die behoorlijk wat ruimte laten voor baldadige invullingen, en dat laat de Amerikaan zich geen twee keer zeggen. Opvallend is de ongenaakbare strakheid in combinatie met de volledige vrijheid die je krijgt als je totaal *in control* bent. Hier en daar wordt het zelfs behoorlijk freaky, maar altijd loopt de groove door. Als je dit kunt, kun je daadwerkelijk bij iedereen spelen.

COLLIN LEIJENAAR begint met een paar tracks van zijn eigen progrockband Dilemma. Dat doet hij op een klassieke progrock-kit, met twee bassdrums, zes toms, octobans, een gongdrum, en de nodige splashes en X-hats. Genoeg om te raken dus, en dat doet Leijenaar dan ook. Lekker hoekige beats uit de tijd dat de progrock nog symfonisch was. Hij wisselt zijn spel af met uitgebreide verhalen over zijn dromen en visies, zijn twijfels en zijn overtuiging dat je je dromen moet najagen. Opvallend is een eigen compositie voor Dilemma, geschreven rond een 6/8 paradiddle; een verfrissende open groove. Een drummer die staat voor de stijl waarin hij speelt, en dat staat als een huis!

Ook **RASHID WILLIAMS** (John Legend, Alicia Keys, Jill Scott) speelt mee met zwaar op keyboardfusion leunende begeleidingstrack, en de eerlijkheid gebiedt te zeggen: daar hebben we vandaag al best veel van gehoord. Toch heeft Rashid Williams nog wel wat nieuws te bieden: een verrassende dynamiek. Want naast een gemeen scherpe snare en een bass die je ingewanden om genade laat smeken, speelt hij bij vlagen heel relaxt en bijna verstild op zijn toms en bekkens en laat hij een prettige ruimte open. Daardoor knallen zijn precieze maar vette fills over de gehele kit er extra uit. En als hij halverwege plotseling een stukje pure groove speelt, hoor je zijn meesterlijke pocket. Best luchtig en licht eigenlijk; vooral als hij hem afbouwt naar heel zacht tot bijna onhoorbaar, zonder een momentje intentie in te leveren. Dit is duidelijk een van de grote jongens.

Over 'grote jongens' gesproken; **BENNY GREB** is niet voor niks de uitsmijter van deze geslaagde editie van het Drumworld Festival. De welbespraakte Duitser is de belichaming van de zeldzame combinatie virtuositeit/feel. Ook prettig: de begeleidingstapes komen van zijn eigen cd's *Grebfruit 2* en *Brass Band*, en laten we het zo zeggen: we hebben de fusionkeyboards niet gemist. Lekker om even wat serieus creatieve muziek te horen onder het onverminderd indrukwekkende drumgeweld. Tijdens het sologedeelte laat Greb een enorme ruimte, en hoor je hem op creatieve manier de vreemdste sounds uit zijn trommels en bekkens halen; met zijn handen, met een stok over het bekkensblad schurend, maar ook gewoon – heel ordinair – met dubbele bassdrums. Dat hij tussendoor ook met de grootste vanzelfsprekendheid een interessant verhaal houdt over muziek maken, stemmen en sound – met goede tips, gezongen voorbeelden en een boel bijtende humor – maakt de geslaagde clinic compleet. Een sterk staaltje het beste voor het laatst bewaard.